

PREMSA ESPANYOLA I IMMIGRACIÓ

Una revisió des del
punt de vista del
“Framing” i l’
“Agenda Setting”

Martí Fernández Carballal

Tutoritzat per: Pere Jodar Martínez

Grau en Criminologia i Polítiques de Prevenció Públiques

Universitat Pompeu Fabra

Resum:

En els darrers anys hem viscut un augment, tant a Espanya com a Europa en general, de la influència de l'extrema dreta, principalment recolzada en actituds contra la immigració. Aquestes actituds contra la immigració poden haver estat esteses pels mitjans de comunicació afins en ideologia al partits com VOX. En aquest treball busco explicar com, a través de les teories del "Framing" i l' "Agenda Setting", els mitjans de comunicació poden influenciar a la seva audiència i transmetre'n les idees presents a la seva línia editorial d'acord al cognitivisme i al conductisme.

Per tant, en aquest treball, s'analitzarà el tractament de quatre diaris de tirada nacional de les notícies sobre immigració i els propis migrants. Per a fer-ho, s'han triat dos diaris de caire conservador (un catalanista i un nacionalista espanyol i catòlic) i dos de progressistes (un seriós i un sensacionalista) i s'aplicaran els criteris que van prendre Igartua, Muñiz i Cheng en el seu estudi "La inmigración en la prensa española. Aportaciones empíricas y metodológicas desde la teoría del encuadre noticioso" de 2005 i es compararan els resultats per a veure l'evolució del tractament de les notícies.

Paraules clau:

Framing, Agenda Setting, mitjans de comunicació, Conductisme, Cognitivisme, enquadrament.

Índex

1	Introducció	4
2	Marc Teòric	5
2.1	Les teoria de l' "Agenda Setting"	5
2.1.1	Agenda Building.....	6
2.1.2	Agenda Setting	6
2.1.3	Priming	7
2.2	La teoria del Framing.....	7
2.2.1	Frame Building.....	8
2.2.2	Frame Setting.....	8
2.2.3	Efectes del "Framing" per als individus.....	9
2.3	L'aprenentatge de masses: el conductisme i el cognitivisme	9
2.3.1	El conductisme:	9
2.3.2	El cognitivisme.....	10
2.4	Hipòtesis del treball	10
3	Metodologia	10
3.1	Mostreig.....	10
3.2	Elements d'anàlisi i llibre de codis	11
3.2.1	Dades d'identificació bàsica.....	11
3.2.2	Indicadors relacionats amb l'emplaçament de la notícia.....	12
3.2.3	Anàlisi dels enquadraments de les notícies	12
4	Resultats	15
4.1	Indicadors relacionats amb l'emplaçament de la notícia	15
4.2	Anàlisi dels enquadraments de les notícies.....	17
5	Conclusions i crítiques	23
6	Bibliografia.....	28
7	Annex	31
7.1	Taules d'enquadrament.....	31
7.1.1	La Vanguardia	31
7.1.2	El País.....	37
7.1.3	El Mundo	41
7.1.4	ABC.....	44

Nombre total de paraules del treball: 10072

1 Introducció

En els darrers anys, però sobretot en els darreres mesos, hem vist com a Espanya hi ha hagut un ressorgiment de l'ultradreta com exemplifica la manifestació que va tenir lloc a Madrid el 10 de Febrer on, segons dades oficials, hi van assistir 45000 persones o la pujada sobtada de VOX i la seva entrada en el parlament andalús primer, com a tercera força política, i al Congrés dels Diputats en les eleccions del 28 d'Abril, com a cinquena força política.

Aquest augment de la popularitat de l'extrema dreta ens ha dut a una situació de rebuig de la multiculturalitat, afavorida per la globalització, en favor de l'etnopluralisme, una doctrina que no es basa en la superioritat o inferioritat de les races sinó en la seva incompatibilitat i en la necessitat imperiosa de preservar la cultura, llengua i societat pròpia tal i com ha estat sempre, permetent a partits racistes mobilitzar opinions xenòfobes sense ser titllats com a tal (Rydgren 2005) i blanquejant el racisme i obrint-lo al ideari col·lectiu per guanyar suport. I és aquí on els mitjans de comunicació juguen el paper clau.

Mitjançant un vocabulari concret, un enquadrament concret o un tipus de presentació concreta, basats en una línia editorial definida, els mitjans de comunicació donen cabuda a aquestes idees en l'ideari col·lectiu apel·lant als instints més primaris de supervivència pròpia i individualisme del ésser humà.

La immigració ja està en la ment de la població doncs, segons el baròmetre del CIS de Setembre de 2018, la immigració és el cinquè problema que més preocupa a la ciutadania espanyola i el 7è en l'apartat de problemes que l'afecten directament. Per tant, l'objectiu es respondre a la pregunta d'investigació : Cóm poden els mitjans de comunicació influenciar-nos per a adoptar una idea concreta en vers a un tema concret?

Per a poder respondre a aquesta pregunta, ens basarem en una revisió de la premsa escrita espanyola on, d'acord a les teories del "Framing" i l' "Agenda Setting", analitzarem cómo s'enquadren les notícies sobre immigració i quin tipus de vocabulari utilitzen els diferents mitjans de comunicació per a aconseguir transmetre les idees que s'adeqüen a la seva línia editorial. D'altra banda, analitzarem els factors de preeminència de les notícies en els diaris com, per exemple, el tamany de la informació o el posicionament de la mateixa

en les pàgines del diari, elaborant un índex de posicionament el qual farem servir per a comparar els mitjans entre sí i veure quin tipus de mitjà dona més importància a les notícies sobre immigració.

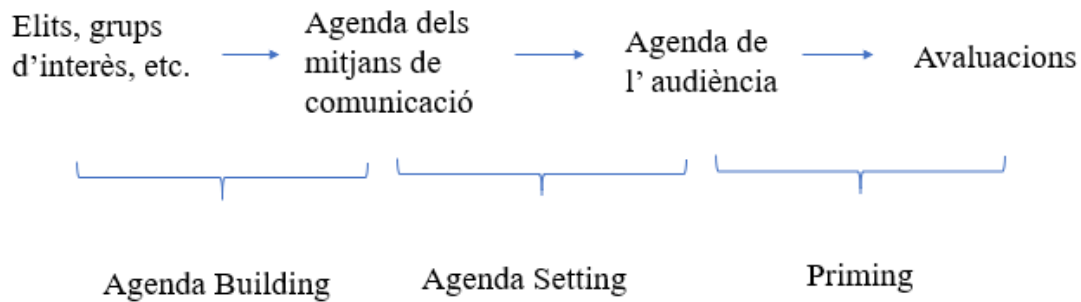
2 Marc Teòric

A finals de la dècada dels 90, va haver-hi un canvi de paradigma pel que fa a la manera de fer arribar un missatge polític al públic general. Passàvem de les teories dels “models de negació” dels anys 80 i principis dels 90, que ja afirmaven que models com el “Priming” i el “Framing” tenien una efectivitat limitada a l’hora de predisposar a l’audiència a acceptar el missatge transmès, limitant els seu efecte (McQuail, 2005) al “It’s not what you say, it’s how you say it”. Aquest corrent de pensament va ser introduït per l’aleshores consultor polític i enquestador del partit republicà Frank Luntz. Ell va ser el primer en proposar utilitzar el “Framing” com a eina política, destil·lant expressions i construccions lingüístiques que ressonessin amb els esquemes interpretatius del públic general i l’ajudés a canviar d’actitud respecte a la idea proposada (Scheufele & Tewksbury 2006). El ressorgir del “Framing” com a eina política de comunicació, va portar a que durant la primera dècada dels 2000 l’interès acadèmic en aquestes teories i el seu efecte cognitiu creixés.

2.1 Les teoria de l’ “Agenda Setting”

Segons la construcció interactiva de la realitat per part dels mitjans de comunicació que proposa McQuail (1994), cal analitzar tant l’audiència com els propis mitjans a diferents nivells. Per això, proposa que el “Priming” i l’Agenda Setting estiguin en dos nivells diferents, entenent l’ “Agenda Setting” com a quelcom que afecta o va dirigit a un col·lectiu, mentre que el Priming es basa en la reacció psicològica de l’individu.

Per poder-ne parlar, però, és necessari que definim la part primigènia d’aquest procés: l’ “Agenda Building”.

Esquema 1 Divisió de les parts de l' "Agenda Setting" i els seus actors. Elaboració pròpia a partir de l'esquema de Scheufele, D. A. (2000). Agenda-Setting, Priming, and Framing Revisited: Another Look at Cognitive Effects of Political Communication. Mass Communication and Society, 3(2-3), 297-316.

2.1.1 Agenda Building

Com a concepte, l' "Agenda Building" va ser introduïda per Cobb i Elder (1971) que en aquella època estaven " preocupats per *cóm es creen els problemes o per què algunes controvèrsies o problemes incipients arriben fins als encarregats de prendre decisions i algunes altres no*" o, en altres paraules, que hi havia algú que decidia què era notícia i què no.

Anys més tard, Lang i Lang (1981) van realitzar un estudi sobre l'escàndol de Watergate on proposaven un model de quatre passos per al procés d' "Agenda Building": en un primer pas, els mitjans de comunicació ressaltaven algun fet, activitat, grup o personalitat destacada; en el segon, combinaven els elements prèviament esmentats en un marc comú o en la descripció d'algun tipus de problema; el tercer pas, era associar el problema a símbols secundaris per introduir-lo al panorama polític actual; en el quart pas, els portaveus, agents polítics i generadors d'opinió juguen un paper clau, doncs són els encarregats de promoure els problemes i símbols establint una retro-alimentació entre la cobertura mediàtica de l' assumpte i el panorama polític, incrementant-ne la importància o mantenint-lo viu durant el temps que creguin convenient.

2.1.2 Agenda Setting

La idea de que existeix una relació entre la "agenda" dels mitjans de comunicació i l' "agenda" dels consumidors d'aquests (sent la primera la variable independent i la segona la dependent) va ser demostrada empíricament en l'estudi de McCombs i Shaw "The Agenda- Setting function of mass media "(1972) en el qual analitzaven els resultat d'una enquesta que van dur a terme durant les eleccions presidencials de 1968 de la qual van concloure que "els mitjans de comunicació semblaven haver tingut un gran impacte en les opinions del votants a l'hora de valorar quins eren els temes més importants de la

campanya”. Per tant, podríem definir l’ ”Agenda Setting” com la teoria que postula la gran influència que tenen els mitjans de comunicació sobre els temes de discussió de l’ opinió pública i quina importància se’ls hi dona.

Però, com tota teoria, l’ “Agenda Setting” ha rebut diverses crítiques al llarg del temps que solen caure en alguna d’aquestes dues categories (Scheufele 2000) :

- La primera crítica és que aquesta teoria és intrínsecament causal. Els estudis crítics solen trobar que hi ha alguna forma d’associació positiva entre el contingut dels mitjans i que el contingut tractat estigui en l’imaginari públic. (Scheufele 2000). Bàsicament ens trobem amb el problema de l’ou i la gallina. Com a conseqüència, Kosicki (1993) afirma que *“La direcció causal ha de seguir sent una pregunta oberta, per ara. Com a mínim en la majoria d’estudis d’enquestes”* . Per a salvar aquesta crítica, s’haurien d’aplicar els criteris de Lazarsfeld (1957): primer, identificar algun tipus de covariància entre les variables; després, descartar una hipòtesi alternativa que expliqui la relació; i, per últim, cal establir un ordre temporal entre ambdues variables, on la causa precedeixi l’efecte.
- La segona crítica es refereix al criteri de mesura de la variable “ agenda del mitjà”. En l’estudi de McCombs i Shaw (1972) era la preeminència de la notícia en el mitjà el que es feia servir per a jutjar la importància dels temes tractats. Però estudis posteriors s’han fixat més en termes com l’ alarma social, l’ atenció o la preocupació que suscita al públic (Edelstein, 1993)

2.1.3 Priming

La hipòtesi principal del Priming és que els mitjans de comunicació de masses, a partir de la importància que li donen a un tema en concret, *“influeixen els estàndards pels quals es jutja a governs, presidents, polítiques o fets”* (Iyengar i Kinder, 1987). En aquest cas, el Priming seria l’outcome o la variable dependent de l’Agenda Setting (Scheufele 2000).

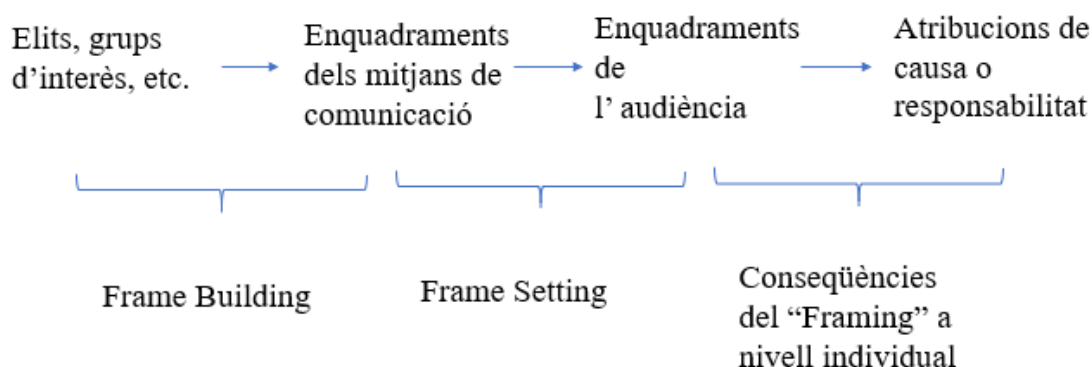
2.2 La teoria del Framing

Com l’ ”Agenda Setting”, el Framing no es pot examinar únicament fixant-se només en els nivells, sinó que cal també analitzar-ne les variables dependent i independent, en aquest cas “frame” o enquadrament dels mitjans de comunicació i enquadrament de l’audiència (Scheufele 1999).

Els enquadraments dels mitjans de comunicació han estat definits com “*la idea central que organitza un fil argumental que aporta significat a una sèrie de fets*” (Gamson i Mogliani 1994). Aquests enquadraments serveixen als periodistes per a identificar i classificar informació o “*empaquetar-la per a una eficient interpretació de l’audiència*” (Gitlin 1980). Els “frames” de l’audiència es defineixen com “*els clústers subconscients d’idees que guien els individus*” (Entman 1993).

Un cop definides les variables explico, com amb l’ ”Agenda Setting”, els diferents nivells d’anàlisi:

Esquema 2: Divisió de les parts de l' "Agenda Setting" i els seus actors. Elaboració pròpia a partir de l'esquema de Scheufele, D. A. (2000). Agenda-Setting, Priming, and Framing Revisited: Another Look at Cognitive Effects of Political Communication. Mass Communic

2.2.1 Frame Building

Com a mínim, s'identifiquen 5 factors que poden influenciar potencialment als periodistes a l'hora d'enquadrar una determinada notícia: valors i normes socials, pressions i limitacions donades per l'organització davant la qual responen (mitjà de comunicació), pressions de grups d'interès, rutines periodístiques i les seves pròpies ideologies o orientacions polítiques (Scheufele 2000)

2.2.2 Frame Setting

El Frame Setting es refereix al procés d'interacció entre el mitjà de comunicació i l'audiència. És aquí on s'analitza la influència que tenen els enquadraments dels mitjans sobre els enquadraments de l'audiència (Scheufele 2000). És a dir, s' analitza el frame del mitjà de comunicació com a variable independent i el frame de l'audiència com a variable dependent.

L'estudi de Price, Tewksbury i Pwers de 1997, ofereix el millor punt de vista per a entendre aquesta relació. En el seu estudi van sotmetre a un grup d'estudiants a llegir una sèrie de notícies amb un frame especialment elaborat pels investigadors i després, els van fer escriure les seves opinions i sensacions respecte les notícies llegides. La codificació posterior de les respostes donades va demostrar una clara influència de les notícies llegides.

2.2.3 Efectes del “Framing” per als individus

Com hem explicat prèviament, el “Framing” influeix, mitjançant els enquadraments de les notícies, en l'individu receptor d'aquestes però, com s'executa aquesta influència? D'acord amb Gerhards i Rutch (1992) es poden identificar tres tipus de “Framing” segons l'efecte que tenen en l'individu: “Framing” de diagnòstic, que fa que l'individu identifiqui un problema i designi un culpable; “Framing” de pronòstic, pel qual el mitjà de comunicació dicta què s'ha de fer davant un fet concret; i, per últim, “Framing” de motivació, que crida a la participació ciutadana per a realitzar una acció correctiva o millorar una situació.

2.3 L'aprenentatge de masses: el conductisme i el cognitivisme

2.3.1 El conductisme:

La teoria conductista de l'aprenentatge va ser postulada per John B. Watson en el seu manifest que iniciava amb la afirmació de que *“La psicologia, com la veu d'un conductista, és una branca de les ciències naturals, objectiva i experimental. Els seus objectius teòrics són la predicció i el control de la conducta”* (Watson 1913). La aportació de Watson se centraria en establir les bases que regeixen la conducta, entre elles, que l'aprenentatge d'un organisme al llarg de la seva vida o en situacions experimentals de condicionament, eren les relacions entre estímuls i respostes. Els principis associacionistes de freqüència i novetat són els que ens duren a l'aprenentatge (Pellón 2013). És a dir, que les relacions entre estímuls i receptor donades amb major freqüència i de manera més recent facilitaran l'aprenentatge o, en aquest cas, la presència de la idea en la ment.

Aquest punt del conductisme el podem lligar directament a com a través del “Agenda Setting” els mitjans de comunicació poden influenciar en la seva audiència, presentant quelcom com a novetat i/o amb certa freqüència es pot posar un concepte en l'ideari de l'individu, és a dir, amb la freqüència i importància que li donen a un tema en concret, en

aquest cas la immigració, el poden situar com a quelcom important en la ment de l'individu. Aquesta interacció seria el "Priming".

2.3.2 El cognitivisme

El cognitivisme o psicologia cognitiva és un moviment iniciat per Piaget en el camp de l'aprenentatge i la branca de la psicologia que s'encarrega d'estudiar els processos mentals implicats en el coneixement, des de la percepció, la memòria i l'aprenentatge a la formació de conceptes i raonament lògic.

La percepció imposa les seves condicions al món observat i la ment, a través de la formació de conceptes, en processa les seves dades i condicionaments per a generar conceptualitzacions. Segons el que senyala Piaget, el primer que fa la ment es realitzar "agrupaments" o classificacions de diversos tipus de conceptes, de manera que s'introdueix un principi d'ordre que serà ajustat o filtrat per la forma d'expressió escollida per l'emissor. Així doncs, l'expressió emprada serà el producte d'un procés d'agrupació de conceptes entre la part conscient i subconscient de la ment (Burdach, 1997).

Per tant, la part del "Framing" que interactua amb els individus funciona a partir d'aquest procés d'associació de conceptes. Al repetir una i altra vegada una sèrie de paraules i expressions de connotació negativa amb la immigració o els migrants, el que s'està fent es influenciar en la formació de conceptes de l'audiència, fent que associïn la immigració a quelcom negatiu.

2.4 Hipòtesis del treball

Un cop establert tot el marc teòric, plantejarem les dues hipòtesis per a aquest treball:

Hipòtesi 1: Els mitjans de comunicació de caire conservador donaran més preeminència a les notícies sobre immigració.

Hipòtesi 2: Els mitjans de comunicació de caire conservador enquadraran els immigrants més negativament que els de caire progressista.

3 Metodologia

3.1 Mostreig

Per a realitzar l'anàlisi d'aquest treball analitzarem les edicions en paper de 4 diaris generalistes de tirada nacional, dos d'ideologia conservadora i dos d'ideologia progressista, en el període de temps de 8 setmanes abans del 28 d'Abril. De cada setmana,

es triarà un dia aleatòriament i s'analitzaran les edicions del matí dels quatre diaris. Seguint un mètode de tria aleatòria, els dies triats per a analitzar han estat els següents: 27/02/2019, 05/03/2019, 12/05/2019, 18/03/2019, 30/03/2019, 03/04/2019, 11/04/2019 i 26/04/2019.

El primer diari a analitzar serà “El País”, sent com és el diari de tirada nacional més venut d'acord a les dades de se la “Asociación para la Investigación de Medios de Comunicación” (d'ara en endavant referida com a AIMC). Fundat al 1976 a Madrid per José Ortega Spottorno, Jesús de Polanco i Juan Luís Cebrián, es defineix com un diari d'ideologia progressista i amb caire laïcista. D'acord amb les dades del AIMC del primer quadrimestre de 2019 va tenir una audiència de 1.011.000 lectors diaris. Actualment, pertany al grup Prisa

El següent diari a analitzar serà “El Mundo”, també de caire progressista però no amaga els seus tocs sensacionalistes a vegades. És el segon diari generalista de tirada nacional amb 687.000 lectors diaris en el primer quadrimestres de 2019 segons l' AIMC. Va ser fundat al 1989 per Alfonso Salas, Balbino Fraga, Juan González i Pedro J. Ramírez. Actualment, pertany al grup Unidad Editorial

La Vanguardia és el tercer diari de tirada nacional amb 553.000 diaris venuts cada dia en el primer quadrimestre de 2019 segons l' AIMC. Auto definit com a conservador i catalanista, va néixer al 1881 en forma de tabloide republicà editat pel periodista Jaume Andreu, i comprat al 1887 per Carles Godò. Actualment pertany al Grup Godò

ABC, ha estat triat perquè es defineix com a conservador i monàrquic i perquè tenen un gran pes en ell els articles d'opinió. Va ser fundat per Torcuato Luca de Tena al 1903. En el primer quadrimestre de l'any va ser també el menys llegit dels diaris analitzats amb 430.000 lectors diaris segons l'AIMC.

Així doncs s'han identificat i analitzat 25 notícies en total: 9 de La Vanguardia, 6 de l' ABC, 5 d' El País i 5 d' El Mundo

3.2 Elements d'anàlisi i llibre de codis

3.2.1 Dades d'identificació bàsica

De cada notícia. s'identificarà el diari (El País, El Mundo, La Vanguardia i l' ABC), la setmana del període d'anàlisi d'on s'ha extret (Setmana 1= 25/2-2/3... Setmana 8= 22/4-28/4) i el dia d'anàlisi (Dia 1= Dilluns... Dia 7 = Divendres); la secció en que apareixia

la notícia (1= Nacional, 2= Internacional, 3= Economia i ocupació, 4= Comunicació i tendències , 5 = Cultura, 6= Esports i 7= Altres) i, per últim, el tipus d'informació (1=notícia, 2= reportatge, 3= article d'opinió, 4 = notícia breu i 5= entrevista)

3.2.2 Indicadors relacionats amb l'emplaçament de la notícia

Per analitzar l'emplaçament de la notícia farem un estudi quantitatiu analitzant els factors explicats a continuació: si la informació apareix en una pàgina parell (0) o imparell (1) (doncs les pàgines imparells són les que queden a la vista quan es passa pàgina i és on la gent s'hi sol fixar); si la notícia està relacionada amb la informació que apareix a la portada o a la primera pàgina del diari (1) o no (0), o si obria secció (1) o no (0); si la notícia anava acompanyada d' algun element gràfic (1) o no (0); així com el tamany que ocupa la notícia en una pàgina (menys d'un quart de pàgina = 1, entre un quart i dos quarts de pàgina = 2, entre 2 quarts i tres quarts = 3 i més de 3 quarts = 4 i pagina completa = 5)

El procediment de tractament de dades es farà seguint l'estudi d'Igartua et al. (2005) que, en el seu estudi, va fer una anàlisi factorial de components amb rotació octogonal que va identificar dos factors principals:

- El primer factor, que explicava un 41.76 % de la variància, estava compost per les variables “tamany que ocupa la notícia en la pàgina”, “aparèixer a la portada”, “obrir secció del diari” i “anar acompanyada d' algun element gràfic”
- El segon factor explicava el 20,59% de la variància i estava compost únicament per la variable de “la informació apareix en una pàgina parell o imparell”

A partir d'aquestes dades, van crear un indicador d'emplaçament o índex d'importància de la informació dins del diari a partir de la suma de les mitjanes de cada variable del primer factor per cada diari,. D'aquesta manera, la informació de màxima importància possible apareixeria a la portada (valor màxim 1), obriria alguna de les seccions del diari (valor màxim 1), aniria acompanyada d'algun element gràfic (valor màxim 1) i ocuparia tota una pàgina completa (valor màxim 5). El rang de variació d'aquest índex serà doncs de 8 (suma dels factors màxim de cada apartat) a 1 (suma dels valors mínims de cada apartat, doncs a tamany de la notícia, el mínim és 1)

3.2.3 Anàlisi dels enquadraments de les notícies

Per analitzar els enquadraments farem una anàlisi qualitativa. Utilitzarem una plantilla de registre com la emprada per Igartua, Muñiz i Cheng (2005) en el seu estudi “ La inmigración y la prensa española”. Amb aquesta plantilla es recolliran les expressions i

lèxic emprat en les notícies tractades i, d'altra banda, es categoritzarà en una de les següents 7 categories els elements clau de les notícies:

- Situació geogràfica (on passa el fet): s'organitzaran totes les poblacions, comunitats o regions associades amb els immigrants o la immigració
- Espais físics (on passa el fet) similar a la anterior categoria, en aquesta organitzarem els contextos i elements físics associats amb els immigrants o la immigració.
- Espais temporals (quan passa): En aquesta categoria es recollirà tota la informació referida a les dates, horaris, moments del dia, etc. en el que es desenvolupen els fets narrats.
- Actors intervinents (qui): En aquesta categoria s'identificarà als individus, col·lectius o institucions que intervenen en els fets narrats
- Definició dels immigrants: És buscarà identificar les expressions o vocabulari emprats en la definició dels immigrants o la immigració en el relat de la notícia
- Accions realitzades pels immigrants: En aquest apartat es recollirà la informació sobre com els mitjans de comunicació defineixen les accions realitzades pels immigrants.
- Accions realitzades sobre els immigrants: Es recolliran en aquesta categoria totes les accions emprades per institucions públiques, col·lectius o individus sobre els immigrants

“Unicef denuncia la desprotección de los niños inmigrantes en España” El País, Secció Nacional 27/02/2019	
Situació geogràfica	<ul style="list-style-type: none"> • Espanya
Espais físics	<ul style="list-style-type: none"> • Carrers de Melilla • Carrers de Ceuta • Carrers de Madrid • Carrers d' Andalusia
Espais temporals	<ul style="list-style-type: none"> • Del 20 de Setembre al 16 d'Octubre
Actors intervinents	<ul style="list-style-type: none"> • Unicef • ACNUR • La Fiscalia • Centres de Menors

	<ul style="list-style-type: none"> • Comunitats Autònomes • Ministeri de Sanitat • Govern Central • Sara Collantes (investigadora ACNUR) • Policia Nacional • Cossos de seguretat
Definició dels immigrants	<ul style="list-style-type: none"> • Menors • Maltractats • Dificultat a accedir a Educació • Estigmatitzats
Accions realitzades pels immigrants	<ul style="list-style-type: none"> • Saltar la tanca d'un centre de menors
Accions realitzades sobre els immigrants	<ul style="list-style-type: none"> • Polítiques insuficients • No atesos • Vulneració de drets • Expulsió dels centres de menors al fer 18 anys

(la resta de les taules de frame estan classificades per diari a l'Annex)

Un cop analitzades les 25 notícies, s'analitzaran les paraules i expressions clau de cada apartat agrupant-les per similitud semàntica (per exemple, agruparem “il·legal”, “clandestí” i “irregular” sota el grup semàntic “ expressions per a definir l'immigrant de manera negativa basant-se en la seva situació política”), i s'identificaran els principals enquadraments emprats per la premsa i, a partir del lèxic analitzat prèviament, es buscaran les diferències de tractament i es relacionaran amb la línia editorial del mitjà de comunicació corresponent.

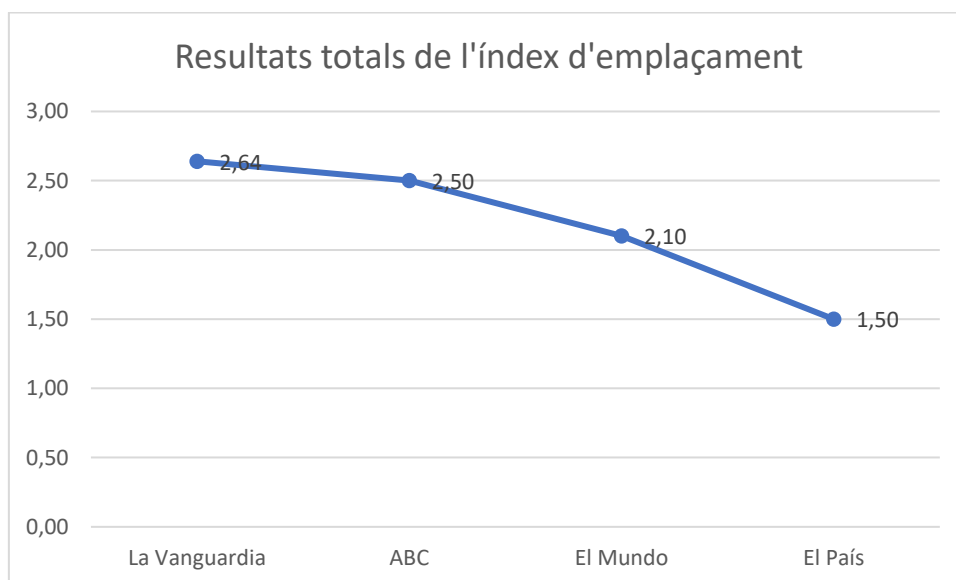
S'analitzaran els 345 ítems trobats, distribuïts en les categories explicades, de la següent manera: 36 a situació geogràfica, 45 a espais físics, 25 a espais temporals, 107 a actors intervinents, 48 a definició de l'immigrant, 38 a accions realitzades pels immigrants i 46 a accions realitzades sobre els immigrants.

4 Resultats

4.1 Indicadors relacionats amb l'emplaçament de la notícia

Del total de les 25 notícies analitzades, podem afirmar que la majoria, un 44%, apareixien en la secció “Nacional” dels diaris, seguida per la secció “Internacional”, amb un 24% de les notícies, i “Comunicació i Tendències”, amb un 20 % de les notícies. El 12% restant es divideix entre “Cultura” (4%), “Esports” (4%), i “Altres” (4%). Pel que fa a la tipologia de la notícia, predominen les notícies amb un 52 % de les informacions analitzades, seguides (i sovint acompanyades) de les notícies breus amb un 24% dels casos analitzats, un 16 % eren reportatges mentre que el 8% restant es divideix entre entrevistes (4%) i articles d'opinió (4%).

Pel que fa a l'emplaçament de les notícies, trobem que, amb l'índex d'importància ($p < 0.05$) aplicat, els diaris conservadors, La Vanguardia i l' ABC, semblen donar més preeminència a les informacions sobre immigració (amb un 2.64 i 2.5 respectivament) mentre que els diaris progressistes, el Mundo i el País, obtenen una puntuació notablement inferior (2.10 i 1.5 respectivament) per tant, podem afirmar que les notícies sobre immigració tenen menys preeminència.

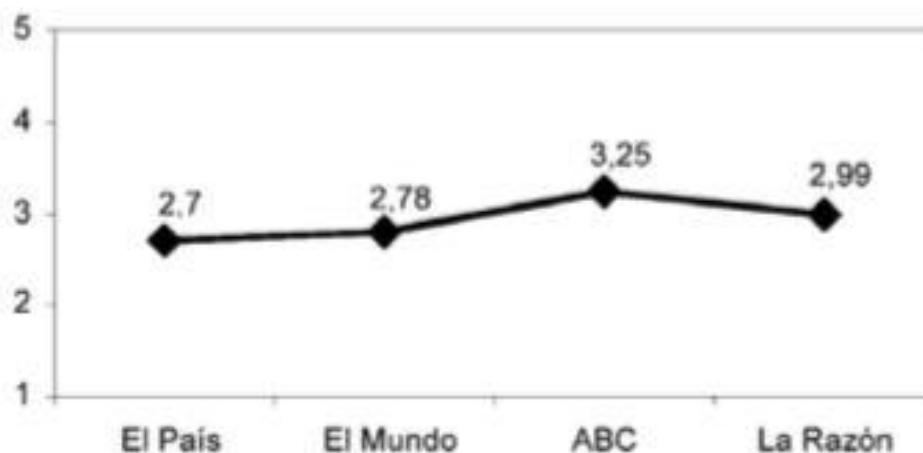

Gràfic 1 Resultats totals de l'índex d'emplaçament de l'observació realitzada. Font: Elaboració pròpia

Comparant-lo amb els resultats d'Igartua, Muñiz i Cheng (2005) en el seu estudi “ La inmigración y la prensa española” trobem una notable diferència al comparar els valors obtinguts al 2005 i els actuals. Comparant els tres diaris que tenim en comú, podem veure una clara tendència a la baixa, doncs les puntuacions que han obtingut en aquests estudis

són, en general, entre un 1.2 i un 0.5 més baixes que aleshores, fet que podem atribuir a un descens en l'interès que susciten aquestes notícies, tot i que podem veure com la tendència dels diaris conservadors a donar una major exposició al tema de la immigració s'ha mantingut des d'aleshores.

Gràfic 2 Resultats de l'índex d'importància de l'estudi de Igartua et al. Font : Igartua, J. J., Muñiz, C., & Cheng, L. (2005). La inmigración en la prensa española. Aportaciones empíricas y metodológicas desde la teoría del encuadre noticioso. Migraciones. Publicación del Instituto Universitario de Estudios sobre Migraciones, (17), 143-181

Seguint en la mateixa línia, La Vanguardia i ABC també els hi dediquen més espai a les informacions sobre immigració que els diaris progressistes amb un 62,5 % de les informacions de La Vanguardia superant els tres quarts de pàgina mentre que un 40 % de les publicacions de l' ABC també ho fan. També destaquen a l'hora d'aportar elements gràfics amb les notícies amb un 54% per La Vanguardia i un 50 % per l' ABC, tot i que aquí ens trobem que El Mundo també aporta elements gràfics en un 50% de les seves informacions sobre immigrants, però en aquest cas, es podria atribuir al seu caràcter sensacionalista.

Per últim, pel que fa a la distribució per seccions, La Vanguardia publica un 44,44 % de les seves notícies d'immigració a la secció "Internacional", un 22,22 % les publica a la secció "Nacional" i un altre 22,22 % les publica a la secció "Comunicació i Tendències"; mentre un 11,12 % han estat publicades a la secció cultura. Pel que fa a l' ABC trobem aquí que la secció dominant és "Comunicació i Tendències" amb un 50 % de les publicacions, seguida de "Nacional" amb un 33,33 % i un 16,67 % a la secció d'opinió, categoritzada en aquest treball en la categoria "Altres". El Mundo publica un 80 % de les seves informacions sobre immigració a la secció "Nacional" i un 10 % a la secció

“Esports”, i, per a acabar, El País publica un 60 % de les seves informacions relacionades amb la immigració a la secció de notícies “Nacional” mentre que el 40 % restant les publica a la secció “Internacional”.

4.2 Anàlisi dels enquadraments de les notícies

Després d’analitzar les notícies i els ítems seleccionats, s’han identificat cinc enquadraments principals: polítiques o promeses de polítiques sobre immigració; històries d’èxit de migrants, denúncies sobre les polítiques o inacció governamental o crides a la ajuda als migrants en situacions de perill, intents de migrants d’arribar a Europa o ser rescatats i, per últim, atacs a menors immigrants no acompanyats.

El primer enquadrament a analitzar, polítiques o promeses de polítiques sobre immigració, el trobem en els quatre diaris analitzats i és potser el menys determinant alhora d’avaluar com es defineixen els immigrants per part de la premsa escrita, doncs depèn en gran part dels actors intervinents en la notícia i la definició que aquests donin sobre la immigració; per tant, si els defineix de manera negativa, els diaris els definiran de manera negativa. És a dir, el factor més important en aquest cas seran els actors intervinents. A nivell de política nacional tenim dos actors especialment crítics amb la immigració: Santiago Abascal i Vox. Recorren amb molta regularitat a definicions de connotació especialment negatives de la situació en la que estan els migrants al país (il·legals, clandestins, etc), de les intencions del migrant al país (invasor, amenaces al nostre estil de vida) o despersonalitzant el migrant, titllant-lo de mercaderia humana. Sobre Santiago Abascal i Vox, sembla haver-hi unanimitat alhora d’enquadrar-los com a personalitats negatives, amb l’excepció del diari ABC que, tot i que no desacredita els missatges de la formació política i el seu líder per norma (com si fan La Vanguardia i els diaris de caire progressista) dedica un article d’opinió a criticar la proposta del mur a les ciutats autònomes. A nivell internacional, la veritat és que tots els diaris redueixen les seves informacions d’aquest enquadrament a la presència de dos actors: Mateo Salvini i Víktor Orban. I és en parlar d’aquestes personalitats on trobem una clara diferència de tractament. Mentre que per una banda Víktor Orban és vilipendiat per les seves polítiques contra la immigració, Mateo Salvini és fet servir com a una figura d’autoritat en matèria d’immigració i model de polític de dretes d’èxit per a recolzar la figura de Santiago Abascal, principalment pel diari ABC. Destaca que l’altre diari conservador triat, La Vanguardia (com els diaris progressistes), el fa servir com a exemple de “què pot passar si l’extrema dreta obté massa poder”. D’aquest frame, m’agradaria destacar que només l’

ABC fa un seguiment de la campanya de Vox i Santiago Abascal, mentre que la resta de diaris és limiten a denunciar algunes de les opinions polítiques expressades.

El segon enquadrament, històries d'èxit de migrants, el trobem únicament a El Mundo i La Vanguardia. Aquí trobem una definició molt més positiva de la persona de l'immigrant, sense fer cap referència a la seva situació política anterior a aconseguir regularitzar-la. Sí que trobem, però, definicions negatives de la situació en què eren prèviament al moments de migrar (amenaçada, deprimida, etc), ajudades per les accions negatives preses contra ells abans de migrar com amenaces de mort, persecucions o amb tota esperança de futur negada; sovint acompanyades d'accions de caire negatiu preses per institucions després de rebre'ls, com intentar deportar-los, o males praxis d'identificació. Tot això ajuda a crear un sentiment d'empatia en el lector i despertar un sentiment de simpatia cap a la figura de l'immigrant que culmina amb la molt positiva descripció de les accions realitzades per l'immigrant per a superar totes les dificultats posades davant seu o les accions humanitàries i/o èxits actuals dels individus, marcant aquestes persones com al paradigma "bo" de l'immigrant i el model al qual han d'aspirar tots aquells en una situació similar. Destacarem que, com hem vist prèviament, aquest tipus d' enquadrament s'ha trobat únicament en La Vanguardia i El Mundo, un diari de caire conservador catalanista (i d'edició també catalana) i un de caire progressista sensacionalista, per tant, no es pot assignar a cap dels dos grups principals com a característica determinant en el tractament de la immigració.

El següent enquadrament a tractar es "denúncies sobre les polítiques o inacció governamental o crides a la ajuda als migrants en situacions de perill". Present a La Vanguardia, El Mundo i El País, podem diferenciar-ne 2 subtipus: denúncies o crides per part d'actors polítics i denúncies o crides per part d' ONG o activistes. En ambdós casos es presenten els migrants com a víctimes, ja sigui en el seu país, justificant la seva necessitat de migrar degut a la situació del seu país d'origen o a la persecució a la qual s'enfrontarien de ser allà, ja sigui com a víctimes d'un sistema que no està preparat ni té interès en rebre'ls o ja sigui sobre abusos que es donen dins aquest sistema. També es defineixen els migrants menors d'edat com a nens amb dificultat per accedir a la educació, maltractats i estigmatitzats La diferència entre el tipus d'actor és que l'actor polític centra el seu discurs en arremetre contra la institució o govern encarregat de portar la situació, amb la clara intenció de desprestigiar-la per treure'n rèdit polític, mentre que les crides per part d'ONG o activistes van més en el sentit de buscar l'empatia de la ciutadania per

a buscar col·laboradors o forçar un canvi en les polítiques corresponents. Les accions preses pels immigrants en aquest enquadrament es limiten al fet d'emigrar, mentre que les accions preses sobre els immigrants (i en aquest cas, denunciades pels actors prèviament explicats) van des dels abusos i la inacció dels governs europeus fins a encoratjar atacs contra ells executats per turbes pseudomilitars, ordenar trasllats forçosos i, fins i tot, matar-los en el cas del govern marroquí. Un altre tipus d'acció presa per les institucions, que no afecta de manera directa als immigrants i que trobem en aquest enquadrament, és l'intent de criminalització d'activistes i ONG per part de les institucions (punt que comparteixen amb l'enquadrament "intents de migrants d'arribar a Europa o ser rescatats en el procés"). Una altra vegada ens trobem amb el mateix grup de diaris presentant aquest tipus de notícia, La Vanguardia, El Mundo i El País, que tenen un punt de vista més positiu per a la imatge de l'immigrant i tornem a trobar el silenci per part del conservador i catòlic ABC, que inclús obvia la missa del Papa de Roma a Tànger en la que demanava col·laboració internacional per a solucionar aquesta situació, donant més importància a la vessant conservadora del seu ideari que a la vessant catòlica.

El quart enquadrament a analitzar és "intents de migrants d'arribar a Europa o ser rescatats en el procés". Trobem notícies amb aquest enquadrament a La Vanguardia i a El País (trobarem la mateixa notícia que a El País un dia més tard a El Mundo, no entra en el període d'observació però crec que és una informació rellevant a tenir en compte). En aquest tipus d'enquadrament se'ns torna a presentar els immigrants com a víctimes i en situacions de perill que requereixen d'ajuda externa (a la deriva, malalts, sense coneixement) també, però, se'ls presenta com a clients de màfies i com a plenament conscients del què fan i de com poden demanar aquesta ajuda quan la necessitin, el que ens dibuixa una imatge gris del migrant. En aquest enquadrament, no s'esmenta la situació de la que fugen ni es dona cap altre tipus d'explicació que justifiqui la voluntat de posar-se en risc dels migrants. En l'apartat d'actors ens trobem una altra vegada a les ONG i activistes que treballen per a rescatar als migrants en diversos punts del Mediterrani i, de manera indirecta, es dona a entendre que poden estar col·laborant amb les màfies que faciliten les barcasses als migrants (exemple: tots els migrants abans de sortir saben el telèfon de Helena Malero i tenen sempre un telèfon a mà per a demanar ajuda un cop són en aigües internacionals (La Vanguardia 12/03/2019)), de manera que ens tornem a trobar amb una criminalització dels activistes i ONG. Els altres actors que podem trobar són països que neguen la possibilitat de que els vaixells de rescat atraquin als seus ports (

Itàlia, Líbia, Malta, Espanya, etc) i països que neguen el rescat per part de les seves unitats de salvament marítim i forces de la Marina fent cas omís dels acords que han signat amb la Unió Europea.. Aquest frame es troba tant a la Vanguardia com a El País (i un dia més tard a El Mundo), per tant, ens tornem a trobar amb la situació de que l'únic que en fa cas omís de les notícies d'aquest tipus és el conservador ABC. Val a dir també, que el diaris més crítics amb la situació d'inacció són El País i La Vanguardia amb expressions com “insostenible” i “inacceptable”.

Tenim també però, un subtipus d'aquest quart enquadrament on actors indirectes que, tot i no participar directament en la notícia, la comenten per a obtenir benefici polític, com és el cas de Santiago Abascal, Javier Ortega-Smith i Vox, que aprofiten aquestes informacions per titllar als migrants amb expressions de caràcter negatiu respecte a les seves intencions com “invasors”, “clandestins” i “il·legals”; i criminalitzar obertament a les ONG i activistes que treballen per a rescatar-los . Aquest tipus de frame s'ha trobat en el diari ABC i en El Mundo

Per últim, a l'enquadrament “atacs a menors immigrants no acompanyats” destacarem dos subgrups concrets. En el primer, els menors simplement han estat atacats per la seva condició de migrants i en el segon, els menors han estat atacats com a conseqüència directa d'algun acte comés per ells mateixos.

En aquest primer subgrup la imatge que se'ns dona dels menors és, principalment, sense cap connotació negativa cap a la seva persona, se'ls titlla de víctimes i innocents de diversos atacs o abusos per part d'altres actors i se'ls defineix constantment com a menors no acompanyats sota la tutela de la institució corresponent. No es descriu cap altre acció comesa per ells més que ser les víctimes del fet i denunciar-lo. D'altra banda, actors intervinents en aquest tipus de frame solen ser tot un seguit d' institucions jeràrquicament ordenades que en aquell moment tenen la tutela dels menors i són responsables de la seva situació de malviure com en el cas de “Cierra por su mal estado un centro de acogida de menas de Algeciras ” (El Mundo, Secció Nacional 03/04/2019) o, de que les persones que treballen per a aquestes institucions siguin els agressors com en el cas de “Miles de menores inmigrantes denuncian abusos” (La Vanguardia , Secció Internacional 27/02/2019) on també es titlla a les entitats corresponents de còmplices per desconeixement o inacció. Aquest tipus d'enquadrament el podem trobar als tres diaris que, fins ara, mantenen una certa similitud amb els frames fets servir: La Vanguardia, El

Mundo i La Razón, mentre que, per altra banda, no trobem cap notícia en aquest frame al diari ABC.

El segon subtipus del que parlarem és aquell on els menors han participat en l'agressió o l'han provocat com a conseqüència d'una acció prèvia seva. En aquest cas, la definició dels migrants passa a ser amb més connotacions negatives, incloses les víctimes que, tot i formar part d'aquest tipus de frame, individualment no han causat res per a causar l'agressió, com en el cas de la notícia sobre la menor agredida sexualment (o violada, dependent del mitjà de comunicació que es consulti) a Tarragona el 19 de Març. La premsa analitzada posa especial èmfasi en el fet de que, en el moment de l'acció que realitzen per desencadenar l'atac contra ells, els menors han consumit alcohol, drogues o ambdues coses a la vegada, i tenen una actitud violenta vers als futurs agressors. Aquí, com a actors, tornem a trobar a les institucions jeràrquicament ordenades que en aquell moment tenen la tutela dels menors, al cos de policia encarregat d'investigar els fets i als agressors que, dependent del mitjà de comunicació, se'ls dona un motiu o excusa per a justificar el seu acte. Per a entendre millor aquest tipus de frame, compararem una mateixa notícia que ha estat publicada en els 4 mitjans analitzats, l'atac per part d'un grup de joves a l'alberg on residien un grup de menors tutelats per la Generalitat a Castelldefels (el diari El País va publicar la notícia un dia abans que la resta de diaris i per això no es troba en l'Annex la taula d'anàlisi d'aquesta informació. Tot i això he cregut que era necessari incloure-la per poder comparar les diferents postures dels mitjans de comunicació vers a una mateixa notícia).

Així doncs, les quatre notícies a comparar són les següents: “Inquietud del tercer sector por las agresiones xenófobas” (La Vanguardia , Secció Nacional 12/03/2019); “Unos 25 encapuchados asaltan un centro de menores inmigrantes en Castelldefels” (El País Secció Nacional 12/03/2019);“Choque político tras el asalto a Castelldefels” (El Mundo, Secció Nacional 12/03/2019) i “El descontrol de la Generalitat con los <<menas>> se evidencia en otro incidente ” (ABC, Secció Nacional 12/03/2019). Només amb els titulars podem veure com El Mundo i El País coincideixen en fer servir la paraula “assalt”, que dona ja una magnitud considerable a l'atac, en tant que, d'altra banda, La Vanguardia l'inclou dins el terme “agressions xenòfobes”, restant-li importància al situar-lo dins d'un col·lectiu i, per últim, tant El Mundo com L' ABC inclouen el component de responsabilitat política en el seu titular. Fixant-nos ara en els actors intervinents, d'acord a El País tenim el grup d'agressors, les víctimes (els nens i dos educadors), el

Departament de Treball, Assumptes Socials i Família amb el seu conseller Chakir el Homrani, els Mossos, la DGAIA i el consistori de Castelldefels. La Vanguardia no esmenta els Mossos d'Esquadra però afegeix la Taula del Tercer Sector i el Síndic de Greuges, donant un caire més d'afer social a la notícia en comptes de explicar-la com a un atac, com fan la resta de diaris. El Mundo cita els mateixos actors que El País però inclou declaracions d' Oriol Amorós (Secretari d' Igualtat, Migracions i Ciutadania de la Generalitat) en lloc de les de Chakir el Homrani i l' ABC inclou els mateixos actors que El Mundo, afegint les declaracions de un/a dels agressors: C.M. de 23 anys. Em sembla molt significatiu que tant El Mundo com El País canviïn les declaracions del Conseller el Homrani per les del Secretari Amorós, tenint en compte que en aquest moment els nens estan tutelats per la Conselleria que presideix el Homrani, canviant la figura representant del Govern d'una persona d'origen àrab, com els menors, a una persona d'origen caucàsic. Més em sobta que l' ABC doni via lliure a un/a dels agressors i que les úniques definicions que es dona dels menors vinguin donades per l' atacant, que els descriu com a agressius, consumidors habituals d'alcohol, drogues i tabac que els hi demanen sota amenaça com a fet habitual. Les definicions dels altres mitjans dels immigrants van més en la línia de descriure'ls com a menors estrangers no acompanyats, que presenten una dificultat de comunicació per desconeixement de la llengua i que han estat víctimes del que consideren atacs xenòfobs. Sí que, però, tots noten que l' agressió es va iniciar quan els menors van llençar pedres sobre els cotxes dels agressors però també tots menys l' ABC fan referència al fet que els menors estan en un centre que no està ni pensat ni preparat per a acollir-los i els educadors socials fan el que poden. Pel que fa a les accions dels agressors, tots els diaris esmenten l'atac al centre on resideixen els menors però en diferents graus d'intensitat: mentre que La Vanguardia i l' ABC es limiten a dir que el centre va ser atacat, El País i El Mundo afirmen que els agressors van entrar per la força i van trencar mobiliari i van atacar amb pedres a menors i educadors, cosa que va fer que dos educadors i un menor acabessin a l'hospital. També esmenten que dos dies després de la primera agressió es va fer una concentració de 60 persones que van tornar a llençar pedres contra el centre i van haver de ser dispersats pels Mossos. D'altra banda El Mundo, El País i l' ABC esmenten que els menors seran traslladats a un altre centre en breus i l' ABC ho fa servir com a prova de la incapacitat de la Generalitat de gestionar aquesta situació. Per últim, els 4 diaris ho relacionen amb una altra agressió a un centre de menors que va passar 4 dies abans a Canet: l' ABC ho integra dins de la mateixa notícia. mentre que El Mundo i El País ho integren en la mateixa pàgina a mode de notícia curta destacada

en un quadre i La Vanguardia ho integra en la mateixa notícia i, a banda, dedica una informació autònoma en una pàgina prèvia per explicar l'atac a Canet.

5 Conclusions i crítiques

Al llarg d'aquest treball de fi de grau, que tenia l'objectiu de respondre a la pregunta d'investigació "Cóm poden els mitjans de comunicació influenciar-nos per a adoptar una idea concreta en vers a un tema concret? he intentat aprofundir en el meu coneixement sobre les teories del "Framing" i l' "Agenda Setting" per veure com el posicionament de la premsa escrita analitzada pot influenciar en els temes de conversa i les posicions ideològiques dels ciutadans. M'ha resultat un tema atractiu a més, perquè crec que és obligació dels criminòlegs i altres professionals com sociòlegs i psicòlegs, jutjar el tractament de les notícies i investigar les agendes que promouen les elits, en especial en l' edat de la desinformació actual on les "fake news", els debats televisius i els "bulos" virals per xarxes socials dominen els temes de conversa en la política estatal actualment. I tot i que pot semblar molt autoritari el "controlar que diuen els mitjans de comunicació", violant aparentment la llibertat d' expressió, el que busco és que durant l'any s'avaluïn amb criteris objectius (i amb totes les verificacions què es creguin necessàries), el tractament de les notícies, en especial aquelles que vulguin atacar a minories o grups especialment vulnerables, i fer-ne conscient a la societat, perquè aquesta pugui triar un mitjà de comunicació que els manipuli els menys possible (òbviament, no seria efectiu amb tothom degut a que si algú vol ser informat d'una manera que quadri amb el seu "frame" mental, seguirà triant el mateix mitjà). D'aquesta manera, es trencaria la retroalimentació que hi ha entre mitjans de comunicació i polítics obligant també a aquests altres a tractar les notícies de manera objectiva i evitar atacs d'aquests i altres generadors d'opinió a mitjans de comunicació que no segueixen la seva línia de pensament. L'objectiu d'aquesta idea no és limitar el dret a la informació sinó limitar els atacs que els mitjans d comunicació promouen per interessos de les elits, fent que la societat tingui una major llibertat d'informació.

La mostra que he tractat consta de les notícies sobre immigració tractades per dos diaris de caire progressista (El País i El Mundo) i dos diaris de caire conservador (ABC i La Vanguardia) i, com a període d'observació, m'he marcat les vuit darreres setmanes de campanya electoral de les eleccions generals del 28 d'Abril de 2019. El tema de la immigració ha estat triat perquè després de l' èxit obtingut en les eleccions autonòmiques

d'Andalusia del partit d'ultradreta Vox, he pensat que seria un dels temes principals de discussió durant la campanya

Després de comprendre què s'estudiava i com s'estudiaven les notícies des dels punts de vista de les teories del "Framing" i l'"Agenda Setting" he plantejat les hipòtesis:

Hipòtesi 1: Els mitjans de comunicació de caire conservador donaran més preeminència a les notícies sobre immigració.

Hipòtesi 2: Els mitjans de comunicació de caire conservador enquadraran els immigrants més negativament que els de caire progressista.

Per respondre a la primera hipòtesi he seguit la feina que van fer Igartua, Muñiz i Cheng (2005) en el seu estudi "La inmigración y la prensa española" elaborant a partir de diversos factors una escala d'emplaçament en la qual, de confirmar-se la meua hipòtesi número 1, els dos mitjans conservadors haurien de treure una major puntuació que els dos mitjans progressistes. I, efectivament, he pogut confirmar la hipòtesi ja que La Vanguardia (2.64) i l'ABC (2.5) han obtingut una major puntuació en aquesta escala que El Mundo (2.1) i El País (1.5). Aquest fet, confirma la tendència establerta per Igartua et al en el seu estudi, però és notable destacar que, els diaris que coincideixen entre els nostres estudis, obtenen una puntuació notablement menor, el que faria pensar que hi ha hagut menys interès en la immigració en el meu període d'observació que en el d'Igartua, Muñiz i Cheng. Això es podria explicar o bé per un desinterès generalitzat de la societat o els grups d'interès en el tema degut al pas del temps i a que les condicions no són les mateixes, doncs el seu període d'observació es situa en el punt àlgid de les arribades en pateres a les costes espanyoles que aleshores era una novetat (i 14 anys després, la societat ja se'n ha acostumat), o bé a que, com reflexiono més endavant en aquest mateix apartat, la campanya electoral ha desviat l'atenció cap a altres temes. També però, aquesta menor presència de la immigració en els diaris explica com la immigració ha passat de ser el tercer motiu de preocupació en l'època de estudi d'Igartua, Muñiz i Cheng a l'actual cinquena posició. Els efectes conductistes de la premsa, al presentar quelcom com a novetat i/o amb certa freqüència, fan que el tema quedi ancorat en la ment de l'audiència. Per tant, a menys freqüència i importància donada per els mitjans al tema de la immigració, menys importància li donarà l'individu en concret i la ciutadania com a col·lectiu.

Per confirmar o desmentir la segona hipòtesi he identificat els principals enquadraments durant la campanya electoral, sent els següents: “polítiques o promeses de polítiques sobre immigració”, “històries d’èxit de migrants”, “denúncies sobre les polítiques o inacció governamental o crides a la ajuda als migrants en situacions de perill” , “intents de migrants d’arribar a Europa o ser rescatats” i, per últim, “atacs a menors immigrants no acompanyats”. Un cop fet això, he analitzat les paraules i expressions emprades en les notícies estudiades i les he classificades en set categories segons a què feien referència. He trobat 345 ítems distribuïts en les següents categories: 36 a situació geogràfica, 45 a espais físics, 25 a espais temporals, 107 a actors intervinents, 48 a definició de l’immigrant, 38 a accions realitzades pels immigrants i 46 a accions realitzades sobre els immigrants. Analitzant el vocabulari, podem arribar a la conclusió de que, efectivament, els mitjans de comunicació de caire progressista presenten una imatge de la immigració més benvolent, i de que, efectivament, el diari ABC fa servir expressions més dures i crítiques per a enquadrar les seves informacions sobre immigració, però em sobta que La Vanguardia faci servir pràcticament les mateixes expressions que els diaris progressistes i en alguns cassos no aprofundeixi tant en les notícies com aquests però presenti una major quantitat de notícies i entrevistes a figures pro-migrants que El País i El Mundo. De manera que, els lectors de l’ABC, segons la teoria cognitivista, associen aquestes expressions i definicions negatives sobre la idea d’immigració o migrant despertant aquest sentiment de rebuig o intolerància que, sembla, busca provocar en el lector per estendre el seu missatge i, així, afavorir els partits polítics amb polítiques contra la immigració, que en aquest cas, són els d’ideologia conservadora, com el propi ABC.

Després d’una segona revisió, he pogut establir que les informacions on no entrava tant en profunditat La Vanguardia eren les referides a fets ocorreguts a Catalunya, el que té sentit si és té en compte el caire catalanista amb el que s’auto-defineix el diari , doncs no voldria despertar un sentiment d’alarma a Catalunya quan Junts per Catalunya (partit de dretes catalanista) i Esquerra Republicana de Catalunya governen la Generalitat. També pot explicar el tractament més benvolent de les notícies sobre immigració el fet de que La Vanguardia s’editi a Barcelona i els demás diaris s’editin a Madrid i que, mentre que la campanya a Espanya ha tingut com a eixos vertebradors l’organització territorial i la por a l’ascens de l’ultradreta, a Catalunya la immigració ha tingut un major pes en la campanya tant per les eleccions generals, com per les municipals que venien just darrera. Per tant, la meva segona hipòtesis queda confirmada a mitges

Pel que fa a crítiques al meu propi treball i aprofundiments futurs, si l'hagués de plantejar com a un estudi de recerca d'un equip d'una universitat amb l'objectiu de publicar-lo substituiria La Vanguardia per un diari conservador editat a Madrid i, degut a que la premsa escrita està en hores baixes, em plantejaria la possibilitat de, o bé analitzar les versions digitals dels diaris (cosa que obriria la mostra a tots els diaris digitals editats a Madrid, com OK Diario, El Confidencial o Público.es) o analitzar les tertúlies polítiques emeses diàriament a les televisions i ràdios d'abast nacional (com va fer Igartua en els seus estudis posteriors "El tratamiento informativo de la inmigración en la prensa y la televisión española" (2006) i "Efectos cognitivos y afectivos de los encuadres noticiosos de la inmigración" (2007)), donat que es on operen els principals líders d'opinió en matèria política com Anna Pastor, Antonio García-Ferreras, Jordi Évole o Iñaki Gabilondo entre d'altres.

Una altra modificació que faria seria ampliar el període d'observació a un any com a mínim per evitar que altres temes limitin la presència del tema a analitzar en els mitjans com ha passat en aquest treball (degut a que la campanya electoral no s'ha centrat en el tema que jo esperava que se centrés i les notícies sobre Catalunya i els atacs constants entre els diferents caps de llista han ocupat les principals portades i espai periodístic) i ampliar la mostra per a aconseguir uns resultats més fiables. D'altra banda, com he comentat prèviament, el faria anualment i el publicaria per a fer arribar a la població general la informació sobre com els mitjans de comunicació que consumeix poden influenciar el seu ideari.

Una altra proposta per a un estudi futur que crec que seria interessant seria aplicar l'índex d'importància a una comparació entre diaris sensacionalistes i no sensacionalistes amb una ideologia similar, per a veure si aquests primers, que es caracteritzen per buscar una resposta més emocional en el lector, obtenen una puntuació major que els d'ideologia similar però no sensacionalistes.

Per últim, la major crítica que crec que és pot fer tant a aquest treball com al treball d'Igartua, Muñiz, i Cheng, és que només se centren en estudiar l'elaboració de la preeminència de les notícies i el tractament i la formació dels enquadraments d'aquestes, però no tenen cap manera de poder mesurar com aquests afecten a l'audiència de la premsa. Per tant, proposaria lligar aquest estudi a dos més per a poder abastar les teories senceres i poder jutjar els efectes que tenen sobre els individus. En primer lloc proposaria que, per avaluar l'efecte de l' "Agenda Setting" es fes un disseny experimental on, a un

grup de voluntaris se'ls fes llegir diversos diaris amb un tipus de notícia destacada en concret i, després, se'ls qüestionés sobre quins són els temes d'actualitats més importants i veure si el tema concret que se'ls havia subministrat està entre la seva tria. He cercat i no he trobat cap experiment que afronti l'efecte cognitiu de l' "Agenda Setting", per això penso que seria quelcom innovador i interessant a realitzar en un futur. Per avaluar l'efecte psicològic dels enquadraments proposaria un com el que van fer Price, Tewksbury i Pwers al 1997 on van fer llegir una sèrie de notícies amb un enquadrament concret a un grup de persones i després els van preguntar què opinaven dels fets descrits en les notícies que havien llegit. Aquest experiment el proposo perquè és l'única manera que he vist d'analitzar com l'enquadrament interactua amb el lector i comprovar si aconsegueix el seu objectiu.

6 Bibliografía

- Asociación para la Investigación de Medios de Comunicación. (n.d.). Retrieved May 29, 2019, from <http://reporting.aimc.es/index.html#/main/diarios>
- *BARÓMETRO DE SEPTIEMBRE 2018*. (n.d.). Retrieved from http://www.cis.es/cis/export/sites/default-Archivos/Marginales/3220_3239/3223/es3223mar.pdf
- Blee, K. M. (2007). Ethnographies of the Far Right. *Journal of Contemporary Ethnography*, 36(2), 119–128. <https://doi.org/10.1177/0891241606298815>
- Burdach, A. M. (1997). Cognitivismo y semántica:: un enfoque renovado para el análisis del discurso.
- Cobb, R. W., & Elder, C. D. (1971). The Politics of Agenda-Building: An Alternative Perspective for Modern Democratic Theory. *The Journal of Politics*, 33(4), 892–915. <https://doi.org/10.2307/2128415>
- Edelstein, A. S. (1993). Thinking about the Criterion Variable in Agenda-Setting Research. *Journal of Communication*, 43(2), 85–99. Retrieved from <https://eric.ed.gov/?id=EJ465110>
- Entman, R. M. (1993). Framing: Toward Clarification of a Fractured Paradigm. *Journal of Communication*, 43(4), 51–58. <https://doi.org/10.1111/j.1460-2466.1993.tb01304.x>
- Gamson, W. A., & Modigliani, A. (1994). The changing culture of affirmative action. Equal employment opportunity: labor market discrimination and public policy,. 373-394.
- Gerhards, J., & Rucht, D. (1992). Mesomobilization: Organizing and Framing in Two Protest Campaigns in West Germany. *American Journal of Sociology*, 98(3), 555–596. <https://doi.org/10.1086/230049>
- Gitlin, T. (2003). *The whole world is watching : mass media in the making & unmaking of the New Left*. Retrieved from [https://books.google.es/books?hl=es&lr=&id=00iWHPO73mkC&oi=fnd&pg=PR13&dq=the+whole+world+is+whatching+GITLIN&ots=GRddmyJnXK&sig=iOMrR9q6BIbQA1VAudmI8sAgF7A#v=onepage&q=the whole world is whatching GITLIN&f=false](https://books.google.es/books?hl=es&lr=&id=00iWHPO73mkC&oi=fnd&pg=PR13&dq=the+whole+world+is+whatching+GITLIN&ots=GRddmyJnXK&sig=iOMrR9q6BIbQA1VAudmI8sAgF7A#v=onepage&q=the%20whole%20world%20is%20whatching%20GITLIN&f=false)
- Haines-Saah, R. J., Johnson, J. L., Repta, R., Ostry, A., Young, M. L., Shoveller, J., ... Ratner, P. A. (2014). The privileged normalization of marijuana use – an analysis of Canadian newspaper reporting, 1997–2007. *Critical Public Health*, 24(1), 47–61. <https://doi.org/10.1080/09581596.2013.771812>
- Igartua, J. J., Muñiz, C., & Cheng, L. (2005). La inmigración en la prensa española. Aportaciones empíricas y metodológicas desde la teoría del encuadre noticioso. Migraciones. Publicación del Instituto Universitario de Estudios sobre Migraciones, (17), 143-181.
- Igartua, J. J., Muñiz, C., & Otero, J. A. (2006.). El tratamiento informativo de la inmigración en la prensa y la televisión española. Una aproximación empírica desde la teoría del Framing. *Global Media Journal México*, 3(5). Retrieved from https://gmjei-ojs-tamtu.org/gmjei/index.php/GMJ_EI/article/view/108
- Igartua, J. J., Otero, J. A., Muñiz, C., Cheng, L., & Gómez, J. (2007). Efectos cognitivos y afectivos de los encuadres noticiosos de la inmigración. In *Medios de comunicación, Inmigración y Sociedad*.

- Iyengar, S., & Kinder, D. R. (n.d.). *News that matters : television and American opinion*. Retrieved from https://books.google.es/books?hl=es&lr=&id=SH_TORLDJaUC&oi=fnd&pg=PR5&dq=News+that+matter&ots=vJfavylehq&sig=Ehl9ccSfzrZpUOqTVtPSygK5YeE&redir_esc=y
- Kosicki, G. M. (1993). Problems and Opportunities in Agenda-Setting Research., *Journal of Communication*, 1993. *Journal of Communication*, 43(2), 100–127. Retrieved from <https://eric.ed.gov/?id=EJ465111>
- Lang, G. E., & Lang, K. (n.d.). *Watergate: An exploration of the Agenda-Building process*. Retrieved from https://books.google.es/books?hl=es&lr=&id=ORy3DAAAQBAJ&oi=fnd&pg=PA277&dq=Watergate:+An+exploration+of+the+agenda-building+process&ots=ncAt78RBaV&sig=lUwXLEBIW8gXs_wwUESaa7gNDog&redir_esc=y#v=onepage&q=Watergate%3A+An+exploration+of+the+agenda-
- Lazarsfeld, P. F. (1957). *Interpretation of statistical relations as a research operation*. Retrieved from https://scholar.google.com/scholar?hl=es&as_sdt=0%2C5&q=lazarsfeld+1957+interpretation&btnG=&oq=lazarsfeld+1957+interpr
- McCombs, M. E., & Shaw, D. L. (1972). The Agenda-Setting Function of Mass Media. *Public Opinion Quarterly*, 36(2), 176. <https://doi.org/10.1086/267990>
- McQuail, D. (1987). *Mass communication theory: An introduction*, 2nd ed. In *Mass communication theory: An introduction, 2nd ed.* Thousand Oaks, CA, US: Sage Publications, Inc.
- McQuail, D. (n.d.). *Mcquail's mass communication theory*. Retrieved from https://books.google.es/books/about/McQuail_s_Mass_Communication_Theory.html?id=CvcvLsDxhvEC&redir_esc=y
- Pan, Z., & Kosicki, G. M. (1993). Framing analysis: An approach to news discourse. *Political communication*, 10(1), 55-75.
- Pellón, R. (2013). Watson, Skinner y Algunas Disputas dentro del Conductismo. *Revista colombiana de psicología*, 22(2), 389-399.
- Price, V., Tewksbury, D., & Powers, E. (1997). Switching Trains of Thought. *Communication Research*, 24(5), 481–506. <https://doi.org/10.1177/009365097024005002>
- Rydgren, J. (2005). Is extreme right-wing populism contagious? Explaining the emergence of a new party family. In *European Journal of Political Research* (Vol. 44). Retrieved from http://www.jensrydgren.com/Is_extreme_right-wing_populism.pdf
- Scheufele, D. A. (1999). Framing as a Theory of Media Effects. *Journal of Communication*, 49(1), 103–122. <https://doi.org/10.1111/j.1460-2466.1999.tb02784.x>
- Scheufele, D. A. (2000). Agenda-Setting, Priming, and Framing Revisited: Another Look at Cognitive Effects of Political Communication. *Mass Communication and Society*, 3(2–3), 297–316. https://doi.org/10.1207/S15327825MCS0323_07
- Scheufele, D. A., & Tewksbury, D. (2006). Framing, agenda setting, and priming: The evolution of three media effects models. *Journal of communication*, 57(1), 9-20. Scheufele, D. A., & Tewksbury, D. (n.d.). Framing, Agenda Setting, and Priming: The Evolution of Three Media Effects Models. <https://doi.org/10.1111/j.1460-2466.2006.00326.x>

- Universidad Pontificia Comillas. Instituto Universitario de Estudios sobre Migraciones, J. J., Muñiz, C., & Cheng, L. (2005). Migraciones : revista del Instituto Universitario de Estudios sobre Migraciones. In *Migraciones. Publicación del Instituto Universitario de Estudios sobre Migraciones* (Vol. 0). Retrieved from <https://revistas.comillas.edu/index.php/revistamigraciones/article/view/4220>
- Watson, J. B. (1913). Psychology as the behaviorist views it. *Psychological Review*, 20, 158-177

7 Annex

7.1 Taules d'enquadrament

7.1.1 La Vanguardia

<p>“Miles de menores inmigrantes denuncian abusos” La Vanguardia , Secció Internacional 27/02/2019</p>	
Situació geogràfica	<ul style="list-style-type: none"> • Estats Units
Espais físics	<ul style="list-style-type: none"> • Centres de Immigració de la frontera amb Mèxic • Congrés EUA
Espais temporals	<ul style="list-style-type: none"> • De 2014 a 2018
Actors intervinents	<ul style="list-style-type: none"> • Congressista Ted Deutch • Menors tutelats no acompanyats • Estats Units • Departament de Justícia • Càmera de representants del Congrés
Definició dels immigrants	<ul style="list-style-type: none"> • Menors • No acompanyats • Abusats sexualment • Sota custòdia estatal
Accions realitzades pels immigrants	<ul style="list-style-type: none"> • Denunciar abusos sexuals
Accions realitzades sobre els immigrants	<ul style="list-style-type: none"> • Abús sexual • No respondre a les denúncies

<p>“Es inaceptable que se politice la ayuda” (Entrevista a Franceso Rocca) La Vanguardia , Secció Internacional 05/03/2019</p>	
Situació geogràfica	<ul style="list-style-type: none"> • Veneçuela

	<ul style="list-style-type: none"> • E.U.A • Itàlia
Espais físics	<ul style="list-style-type: none"> • Port fronterer de Cúcuta
Espais temporals	<ul style="list-style-type: none"> • 2019
Actors intervinents	<ul style="list-style-type: none"> • Francesco Rocca • Xavisme • Anti-Xavisme • Estats Units • Mateo Salvini
Definició dels immigrants	<ul style="list-style-type: none"> • Amenacen el nostre estil de vida • No tenen possibilitats de sobreviure al seu país
Accions realitzades pels immigrants	<ul style="list-style-type: none"> • Fugir de les seves cases
Accions realitzades sobre els immigrants	<ul style="list-style-type: none"> • No auxiliar-los ni actuar a l'arrel del problema

<p>“Se acabó la pesadilla” La Vanguardia , Secció Internacional 12/03/2019</p>	
Situació geogràfica	<ul style="list-style-type: none"> • Marroc
Espais físics	<ul style="list-style-type: none"> • Tribunal d'apel·lació de Tànger • Estret de Gibraltar • Barri de Bujalef (Tànger)
Espais temporals	<ul style="list-style-type: none"> • 2002-2012 • 2019
Actors intervinents	<ul style="list-style-type: none"> • Helena Maleno • Tribunal d'apel·lació de Tànger • Fiscalia marroquina • UCRIF de la Policia Nacional • Salvament Marítim • Caminando Fronteras (ONG)
Definició dels immigrants	<ul style="list-style-type: none"> • Immigren il·legalment

	<ul style="list-style-type: none"> • Col·laboren amb màfies
Accions realitzades pels immigrants	<ul style="list-style-type: none"> • Immigrar en pateres • Trucar a Helena Maleno per a ser salvats
Accions realitzades sobre els immigrants	<ul style="list-style-type: none"> • Matar-los (15 immigrants) • Trasllats forçosos • Atacats per turbes alentides pel govern marroquí

“Inquietud del tercer sector por las agresiones xenófobas”

La Vanguardia , Secció Nacional 12/03/2019

Situació geogràfica	<ul style="list-style-type: none"> • Catalunya • Castelldefels • Canet
Espais físics	<ul style="list-style-type: none"> • Centre de Menors Cal Ganxo de Castelldefels • Centre de Menors de Canet
Espais temporals	<ul style="list-style-type: none"> • Gener – Febrer 2019
Actors intervinents	<ul style="list-style-type: none"> • Síndic de Greuges • Taula del Tercer Sector • DGAIA • Conseller d’Afers socials • Agressors
Definició dels immigrants	<ul style="list-style-type: none"> • Víctimes d’atacs racistes • No acompanyats tutelats per l’estat
Accions realitzades pels immigrants	<ul style="list-style-type: none"> • Sobre ocupar centres d’acollida
Accions realitzades sobre els immigrants	<ul style="list-style-type: none"> • Agressions

“Disturbios en la fiesta del Carnaval de Canet”

La Vanguardia , Secció Nacional 12/03/2019

Situació geogràfica	<ul style="list-style-type: none"> • Canet
Espais físics	<ul style="list-style-type: none"> • Casa de colònies de l'Alcaldessa • Carpa de Villaflora
Espais temporals	<ul style="list-style-type: none"> • 2 de Maig 2019 • 5 de Maig 2019
Actors intervinents	<ul style="list-style-type: none"> • Mossos • Home armat amb un "matxet"
Definició dels immigrants	<ul style="list-style-type: none"> • Allotjats a la casa de colònies
Accions realitzades pels immigrants	<ul style="list-style-type: none"> • Agredir a diversa gent la nit del dia 2
Accions realitzades sobre els immigrants	<ul style="list-style-type: none"> • Intent d'agressió amb un "matxet" al lloc on s'allotjaven"

"La futbolista que da goles a las refugiadas"

La Vanguardia , Secció Tendències 30/03/2019

Situació geogràfica	<ul style="list-style-type: none"> • Índia • Barcelona • Dinamarca • Afganistan
Espais físics	<ul style="list-style-type: none"> • Camp Nou • Kabul
Espais temporals	<ul style="list-style-type: none"> • 2011-2014
Actors intervinents	<ul style="list-style-type: none"> • Khalida Popal • Federació Afgana de Futbol • Girl Power Organization • Unicef • F.C.Barcelona
Definició dels immigrants	<ul style="list-style-type: none"> • Depressió • Marcades per la guerra • Amençades • Tancades

Accions realitzades pels immigrants	<ul style="list-style-type: none"> • Muntar un equip femení de futbol • Escapar per amenaces de mort • Muntar una ONG
Accions realitzades sobre els immigrants	<ul style="list-style-type: none"> • Amenaces de mort • Tancades en un camp de refugiats

“La Modelo, plató de cine” La Vanguardia , Secció Cultura 30/03/2019	
Situació geogràfica	<ul style="list-style-type: none"> • Barcelona
Espais físics	<ul style="list-style-type: none"> • Presó “Model”
Espais temporals	<ul style="list-style-type: none"> • Març-Abril 2019
Actors intervinents	<ul style="list-style-type: none"> • Daniel Faraldo (guió i protagonista) • Àngela Bassas (actriu) • Yolanda de Sey (Actriu)
Definició dels immigrants	<ul style="list-style-type: none"> • “No han comès cap delictes més que no tenir els papers en regla” • Precaris
Accions realitzades pels immigrants	<ul style="list-style-type: none"> • Sobreviure al CIE • Suïcidar-se • Veure’s obligada a prostituir-se
Accions realitzades sobre els immigrants	

“Un adulto participó en la agresión sexual de 11 menores a una chica en Tarragona” La Vanguardia , Secció Tendències 03/04/2019	
Situació geogràfica	<ul style="list-style-type: none"> • Tarragona
Espais físics	<ul style="list-style-type: none"> • Parc les Granotes
Espais temporals	<ul style="list-style-type: none"> • 19 de Març
Actors intervinents	<ul style="list-style-type: none"> • La “chica” • Mossos d’Esquadra

	<ul style="list-style-type: none"> • DGAIA • “grupo de chicos” • “mayor de edad”
Definició dels immigrants	<ul style="list-style-type: none"> • Menors prenent alcohol i drogues • Detinguts
Accions realitzades pels immigrants	<ul style="list-style-type: none"> • Beure alcohol • Prendre drogues • Abusar de la noia • Ser abusada i fugir del centre (la noia)
Accions realitzades sobre els immigrants	<ul style="list-style-type: none"> • Detenció dels suposats abusadors • Posats en llibertat

“Alarma por dos barcos con migrantes a la deriva en el Mediterráneo”

La Vanguardia , Secció Internacional 11/04/2019

Situació geogràfica	<ul style="list-style-type: none"> • Mediterrani
Espais físics	<ul style="list-style-type: none"> • Vaixell Alan Kurdi
Espais temporals	<ul style="list-style-type: none"> • 9 d ‘Abril
Actors intervinents	<ul style="list-style-type: none"> • Sea-Eye (ONG) • Itàlia • Malta • Brussel·les • Alarm phone (ONG) • Líbia
Definició dels immigrants	<ul style="list-style-type: none"> • A la deriva • Sense coneixement • Amb problemes de salut • Sense provisions • En perill
Accions realitzades pels immigrants	<ul style="list-style-type: none"> • Trucar a Alarm phone

Accions realitzades sobre els immigrants	<ul style="list-style-type: none"> • Denegar atracament a les embarcacions a Líbia, Malta i Itàlia • Incompliment de l'acord d'acolliment de Brusel·les • No respondre a les demandes d'auxili
--	---

7.1.2 El País

<p>“Unicef denuncia la desprotección de los niños inmigrantes en España” El País, Secció Nacional 27/02/2019</p>	
Situació geogràfica	<ul style="list-style-type: none"> • Espanya
Espais físics	<ul style="list-style-type: none"> • Carrers de Melilla • Carrers de Ceuta • Carrers de Madrid • Carrers d' Andalusia
Espais temporals	<ul style="list-style-type: none"> • Del 20 de Setembre al 16 d'Octubre
Actors intervinents	<ul style="list-style-type: none"> • Unicef • ACNUR • La Fiscalia • Centres de Menors • Comunitats Autònomes • Ministeri de Sanitat • Govern Central • Sara Collantes (investigadora ACNUR) • Policia Nacional • Cossos de seguretat
Definició dels immigrants	<ul style="list-style-type: none"> • Menors • Maltractats • Dificultat a accedir a Educació • Estigmatitzats
Accions realitzades pels immigrants	<ul style="list-style-type: none"> • Saltar la tanca d'un centre de menors

Accions realitzades sobre els immigrants	<ul style="list-style-type: none"> • Polítiques insuficients • No atesos • Vulneració de drets • Expulsió dels centres de menors al fer 18 anys
--	---

<p>“El Papa visita Marruecos con la vista puesta en la inmigración” El País, Secció Internacional 30/03/2019</p>	
Situació geogràfica	<ul style="list-style-type: none"> • Marroc
Espais físics	<ul style="list-style-type: none"> • Rabat • Poliesportiu Mulay Abdela • Centre de Càritas • Tour Hassan • Temara
Espais temporals	<ul style="list-style-type: none"> • Del 31 de Març al 2 d'Abril
Actors intervinents	<ul style="list-style-type: none"> • Papa Francesc I • Rei Mohammed VI • Monges espanyoles de Temara • Arquebisbe de Rabat Cristòbal López • Arquebisbe de Tànger Santiago Agrelo
Definició dels immigrants	<ul style="list-style-type: none"> • “Problema de la immigració” • “A esta gente hay que echarlos de su patria” (referit a les actituds dels governs europeus)
Accions realitzades pels immigrants	<ul style="list-style-type: none"> • Ser creients • Anar a la missa oficiada pel Papa
Accions realitzades sobre els immigrants	<ul style="list-style-type: none"> • No canviar polítiques insuficients • No ser escoltats ni tinguts en compte • Ser rebutjats automàticament

<p>“El Gobierno elude pronunciarse sobre los rescates a migrantes” El País, Sección Nacional 30/03/2019</p>	
Situació geogràfica	<ul style="list-style-type: none"> • Espanya
Espais físics	<ul style="list-style-type: none"> • Estret de Gibraltar • Mar d’Alboran
Espais temporals	<ul style="list-style-type: none"> • Des de Gener al present
Actors intervinents	<ul style="list-style-type: none"> • El Govern de Pedro Sánchez • Salvament Marítim • Portaveu del Govern Isabel Celaá • Marroc • Unió Europea • Gemma Pinyol, Directora de Polítiques Migratòries i Diversitat a Instratègies
Definició dels immigrants	<ul style="list-style-type: none"> • Problema
Accions realitzades pels immigrants	<ul style="list-style-type: none"> • Intentar creuar l’Estret de Gibraltar i/o el Mar d’Alboran
Accions realitzades sobre els immigrants	<ul style="list-style-type: none"> • No fer-se càrrec del seu rescat • No prestar atencions posteriors al rescat

<p>“Orbán desafía la UE con un plan contra inmigrantes” El País, Sección Internacional 11/04/2019</p>	
Situació geogràfica	<ul style="list-style-type: none"> • Brussel·les • Hongria
Espais físics	<ul style="list-style-type: none"> • Budapest • Cimera Europea
Espais temporals	<ul style="list-style-type: none"> • Del 10/04 al 11/04 de 2019
Actors intervinents	<ul style="list-style-type: none"> • Viktor Orbán • Fidesz • George Soros (filàntrop dedicat a ajudar i rescatar migrants) • Unió Europea • Tribunal Europeu de Drets Humans

	<ul style="list-style-type: none"> • Hongria • Comitè Helsinki a Hongria (ONG) • Gábor Gyulai (membre del Comitè Helsinki a Hongria) • Partit Popular Europeu • Jean-Claude Juncker • Mateo Salvini • Partit Llei i Justícia (ultradreta polonesa)
Definició dels immigrants	<ul style="list-style-type: none"> • Problema • Detinguts • Il·legals
Accions realitzades pels immigrants	<ul style="list-style-type: none"> • Demanar asil a Hongria i/o a la Unió Europea
Accions realitzades sobre els immigrants	<ul style="list-style-type: none"> • Tancar-los en centres de detenció • Negar-los el menjar com a mètode de càstig

“Abascal quiere despenalizar la instigación al odio”

El País, Secció Nacional 11/04/2019

Situació geogràfica	<ul style="list-style-type: none"> • Espanya
Espais físics	<ul style="list-style-type: none"> • Programa de televisió “El Gato al Agua” de Intereconomía
Espais temporals	<ul style="list-style-type: none"> • 10/04/2019
Actors intervinents	<ul style="list-style-type: none"> • Santiago Abascal • Vox • Javier Ortega-Smith • La Fiscalia • Salvament Marítim • Andrès Avellino (capellà d’Algeciras, que ajuda en rescats a migrants i els acull) • Helena Malero
Definició dels immigrants	<ul style="list-style-type: none"> • Invasors

	<ul style="list-style-type: none"> • Irregulars • Il·legals
Accions realitzades pels immigrants	<ul style="list-style-type: none"> • Entrar al país per mitjà de rescats marítims
Accions realitzades sobre els immigrants	<ul style="list-style-type: none"> • Voler canviar la legalitat per a castigar-los

7.1.3 El Mundo

<p>“Choque político tras el asalto a Castelldefels” El Mundo, Sección Nacional 12/03/2019</p>	
Situació geogràfica	<ul style="list-style-type: none"> • Castelldefels
Espais físics	<ul style="list-style-type: none"> • Centre Cal Ganxo
Espais temporals	<ul style="list-style-type: none"> • 09/03/2019
Actors intervinents	<ul style="list-style-type: none"> • 25 Joves encaputxats • 2 treballadors del centre • Maria Miranda (alcaldessa de Castelldefels) • Ajuntament • Mossos d'Esquadra • Generalitat
Definició dels immigrants	<ul style="list-style-type: none"> • Menas (acrònim de “menor d'edat no acompanyat”, ho fan servir per referir-se als menors diverses vegades sense definir el terme prèviament) • Marroquins • Fumadors • Amb dificultat per a comunicar-se
Accions realitzades pels immigrants	<ul style="list-style-type: none"> • Llençar pedres contra els cotxes dels agressors

Accions realitzades sobre els immigrants	<ul style="list-style-type: none"> • Envair el seu domicili 2 vegades • Apallissar-los • Llençar-los pedres • Enviar a 2 al hospital
--	--

<p>“Abascal: “Yo tampoco estoy de acuerdo con todo lo que digo” ”</p> <p>El Mundo, Secció Nacional 30/03/2019</p>	
Situació geogràfica	<ul style="list-style-type: none"> • Cap especificada
Espais físics	<ul style="list-style-type: none"> • Llibre-entrevista “La vida, la libertad y la unidad de España” escrit per Fernando Sánchez Drago
Espais temporals	<ul style="list-style-type: none"> • Cap especificat
Actors intervinents	<ul style="list-style-type: none"> • Santiago Abascal
Definició dels immigrants	<ul style="list-style-type: none"> • Mercaderia humana
Accions realitzades pels immigrants	<ul style="list-style-type: none"> • Saltar la tanca de Ceuta i Melilla • Creuar el mar en pateres i barcasses
Accions realitzades sobre els immigrants	<ul style="list-style-type: none"> • Voler crear un mur físic a la frontera de les ciutats autònomes • Dificultar el màxim possible aconseguir els papers • Enviar el missatge de que és impossible regularitzar la teva situació a Espanya

<p>“Del centro de menores a la selección ”</p> <p>El Mundo, Secció Esports 30/03/2019</p>	
Situació geogràfica	<ul style="list-style-type: none"> • Algeciras • Bilbao • Valencia
Espais físics	<ul style="list-style-type: none"> • Camioneta • Centre de menors de Loiu
Espais temporals	<ul style="list-style-type: none"> • De 2010 a l’actualitat

Actors intervinents	<ul style="list-style-type: none"> • Hassan Reddad (entrenador i mentor del jove)
Definició dels immigrants	<ul style="list-style-type: none"> • Cap remarcable
Accions realitzades pels immigrants	<ul style="list-style-type: none"> • Colar-se a Espanya en els baixos d'una camioneta • Anar en bus fins a Bilbao • Lluitar per aconseguir regularitzar la seva situació
Accions realitzades sobre els immigrants	<ul style="list-style-type: none"> • Determinar una edat errònia • Intentar deportar-lo

<p>“Cierra por su mal estado un centro de acogida de menas de Algeciras ” El Mundo, Sección Nacional 03/04/2019</p>	
Situació geogràfica	<ul style="list-style-type: none"> • Algeciras
Espais físics	<ul style="list-style-type: none"> • Centro de Protección de Menores Nuestra Señora de El Cobre
Espais temporals	<ul style="list-style-type: none"> • Cap especificat
Actors intervinents	<ul style="list-style-type: none"> • “Consejería de Igualdad, Políticas Sociales y Conciliación” de la Junta de Andalucía • Empresa (constructora, sense nom a la notícia) • Empleats i educadors socials
Definició dels immigrants	<ul style="list-style-type: none"> • Menas • Menors
Accions realitzades pels immigrants	<ul style="list-style-type: none"> • Arribar en pateres • Malviure en el centre amb condicions de vida pèssimes
Accions realitzades sobre els immigrants	<ul style="list-style-type: none"> • Sobre-poblar els centres sense concedir-ne més finançament • No reformar el centre des de 1984

<p>“Investigan el ataque sexual a una menor ”</p> <p>El Mundo, Secció Nacional 30/03/2019</p>	
Situació geogràfica	<ul style="list-style-type: none"> • Tarragona
Espais físics	<ul style="list-style-type: none"> • Centre d’acollida no especificat
Espais temporals	<ul style="list-style-type: none"> • 19 de Març de 2019 (fets) • 28 de Març de 2019 (detencions)
Actors intervinents	<ul style="list-style-type: none"> • Fiscalia de Menors de Tarragona • Tribunal Superior de Justícia de Catalunya • Jutjat d’Instrucció Numero 2 de Tarragona • Un adult no especificat • Onze menors que van col·laborar en l’agressió • La DGAIA • Mossos d’Esquadra
Definició dels immigrants	<ul style="list-style-type: none"> • Víctima • Vulnerable • Agressors
Accions realitzades pels immigrants	<ul style="list-style-type: none"> • Drogar-se • Consumir alcohol • Agredir a la noia • Explicar el que ha passat
Accions realitzades sobre els immigrants	<ul style="list-style-type: none"> • Agressió sexual

7.1.4 ABC

<p>“El descontrol de la Generalitat con los <<menas>> se evidencia en otro incidente ”</p> <p>ABC, Secció Nacional 12/03/2019</p>	
Situació geogràfica	<ul style="list-style-type: none"> • Castelldefels (Barcelona)

Espais físics	<ul style="list-style-type: none"> • Centro de Menors no Acompanyats Cal Ganxo
Espais temporals	<ul style="list-style-type: none"> • Des de Desembre
Actors intervinents	<ul style="list-style-type: none"> • C.M de 23 anys • Dos educadors socials • El “Grup assaltant” • Maria Miranda (alcaldessa de Castelldefels) • Ajuntament • Mossos d’Esquadra • Generalitat • Oriol Amorós (secretari de Igualtat, Migracions i Ciutadania de la Generalitat)
Definició dels immigrants	<ul style="list-style-type: none"> • “Te piden un cigarro o un porro y si no se lo das, te rayan o te dan una patada en el coche” • Menas • Habitualment, fan botellón • Actitud agressiva
Accions realitzades pels immigrants	<ul style="list-style-type: none"> • Atacar amb pedres els cotxes del grup assaltant
Accions realitzades sobre els immigrants	<ul style="list-style-type: none"> • Internar-los en un centre no preparat per a això • Atacar el centre on són internats • Enviar-ne un al hospital • Enviar-los a un alberg diferent després dels fets

“Dos ataques en cuatro días a centros de menores extranjeros en Cataluña ”

ABC, Secció Nacional 12/03/2019

Situació geogràfica	<ul style="list-style-type: none"> • Canet de Mar
Espais físics	<ul style="list-style-type: none"> • Centro de Menors

Espais temporals	<ul style="list-style-type: none"> • Quatre dies enrere (8/03/2019)
Actors intervinents	<ul style="list-style-type: none"> • Un home armat amb un “matxet” • Oriol Amorós (secretari de Igualtat, Migracions i Ciutadania de la Generalitat)
Definició dels immigrants	<ul style="list-style-type: none"> • Disparen la inseguretat
Accions realitzades pels immigrants	<ul style="list-style-type: none"> • Cap especificada
Accions realitzades sobre els immigrants	<ul style="list-style-type: none"> • Assaltar l'alberg on viuen amb un “matxet”

<p>“Abascal plantea que Marruecos pague un muro para Ceuta y Melilla ” ABC, Sección Nacional 30/03/2019</p>	
Situació geogràfica	<ul style="list-style-type: none"> • Madrid • Ceuta • Melilla
Espais físics	<ul style="list-style-type: none"> • Frontera amb Marroc
Espais temporals	<ul style="list-style-type: none"> • Un futur no concretat
Actors intervinents	<ul style="list-style-type: none"> • Santiago Abascal • Vox
Definició dels immigrants	<ul style="list-style-type: none"> • Clandestins
Accions realitzades pels immigrants	<ul style="list-style-type: none"> • Saltar la tanca de Ceuta i/o Melilla
Accions realitzades sobre els immigrants	<ul style="list-style-type: none"> • Voler aixecar un mur físic infranquejable a la frontera • Dificultar tot el possible la regularització dels migrants dins el país, aixecant un mur psicològic

“Ceuta y Melilla. Un muro de populismo” ABC, Secció Opinió 30/03/2019	
Situació geogràfica	<ul style="list-style-type: none"> • Ceuta • Melilla
Espais físics	<ul style="list-style-type: none"> • Frontera amb Marroc
Espais temporals	<ul style="list-style-type: none"> • No especificat
Actors intervinents	<ul style="list-style-type: none"> • Vox
Definició dels immigrants	<ul style="list-style-type: none"> • Cap especificada
Accions realitzades pels immigrants	<ul style="list-style-type: none"> • Cap especificada
Accions realitzades sobre els immigrants	<ul style="list-style-type: none"> • Voler exportar la idea del mur de Donald Trump a les ciutats autònomes

“Investigan una agresión sexual entre menores tutelados” ABC, Secció Societat 30/03/2019	
Situació geogràfica	<ul style="list-style-type: none"> • Tarragona
Espais físics	<ul style="list-style-type: none"> • Parc de l’Amfiteatre
Espais temporals	<ul style="list-style-type: none"> • 19/03/2019
Actors intervinents	<ul style="list-style-type: none"> • Víctima (mena) • Agressors (menes) • Mossos d’Esquadra • Fiscalia de Menors • Tribunal Superior de Justícia de Catalunya • Jutjat d’Instrucció Numero 2 de Tarragona • Un home adult • DGAIA
Definició dels immigrants	<ul style="list-style-type: none"> • Consumeixen alcohol i drogues • Vulnerables
Accions realitzades pels immigrants	<ul style="list-style-type: none"> • Violar a una menor

	<ul style="list-style-type: none"> • Ser víctima
Accions realitzades sobre els immigrants	<ul style="list-style-type: none"> • Detenir a 11 i deixar-los en llibertat al dia següent sense cap mesura cautelar

<p>“Abascal pide frenar el <<caos de un frente popular>>” ABC, Sección Nacional 26/04/2019</p>	
Situació geogràfica	<ul style="list-style-type: none"> • Valencia
Espais físics	<ul style="list-style-type: none"> • Mítting de Vox
Espais temporals	<ul style="list-style-type: none"> • Ahir 25/04/2019
Actors intervinents	<ul style="list-style-type: none"> • Santiago Abascal
Definició dels immigrants	<ul style="list-style-type: none"> • Cap especificada
Accions realitzades pels immigrants	<ul style="list-style-type: none"> • Voler entrar a Espanya
Accions realitzades sobre els immigrants	<ul style="list-style-type: none"> • Voler limitar la entrada de migrants a la seva capacitat econòmica i d'integració